

Sygn. akt II CNP 45/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2011r., skargi T. P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 grudnia 2010., wydanego
w sprawie z wniosku Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w R.
przy uczestnictwie T. N. i in. ,
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 13 grudnia 2010 r. zmienił częściowo na skutek apelacji uczestnika, T. P., postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 22 lipca 2010 r., którym na wniosek Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w R. stwierdzono, że wnioskodawczyni z dniem 8 stycznia 2005 r. nabyła przez zasiedzenie własność nieruchomości o powierzchni 0,0030 ha położonej w R. przy ul. P. 6 (działka nr 187/1). Zmiana polegała na przesunięciu daty zasiedzenia z dnia 8 stycznia 2005 r. na dzień 1 stycznia 2008 r.

W dniu 6 lipca 2011 r. T. P. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 13 grudnia 2010 r. w części oddalającej jego apelację. W uzasadnieniu skargi m.in. wskazał, że postanowienie to jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 519² §1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem wydanego w postępowaniu nieprocesowym, prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylene tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Postanowienie zaskarżone przez T. P. nie spełnia wymagania określonego w końcowej części przytoczonego przepisu. Wbrew stanowisku skarżącego, postanowienie to mogło być przez niego zaskarżone skargą kasacyjną. Zgodnie z art. 519¹ §1 k.p.c., w rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy kończącego postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Sprawy o zasiedzenie należą do kategorii rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym spraw z zakresu prawa rzeczowego (art. 609-610 k.p.c.). W odniesieniu do spraw o zasiedzenie brak przepisów szczególnych wyłączających lub ograniczających dopuszczalność skargi kasacyjnej. W szczególności przepisem szczególnym w stosunku do art. 519¹ § 1

k.c. nie jest powołany przez skarżącego art. 398² § 1 k.p.c., uzależniający dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe od wartości przedmiotu zaskarżenia nie niższej niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Artykuł 398² § 1 k.p.c. dotyczy niewątpliwie tylko spraw rozpoznawanych w procesie. W postępowaniu nieprocesowym jego odpowiednikiem, w pewnym jednak tylko zakresie, jest art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów skargę należało na podstawie art. 424⁸ w związku z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucić.